

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 9

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Η συνδρομή έτησια και προπληρωτα δια τας 'Αθήνας και τον Πειραιά δραχμιάς 12, δια τας 'Επαρχίας δραχμιάς 15 και δια τας 'Εξωτερικών δραχμιάς 20.

'Αγγελίαι και ειδοποιήσεις καταχωρίζονται εις την τελευταίαν σελίδα επί ιδιαίτερα συμφωνία.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1885

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Προτιθέμενοι να δημοσιεύσωμεν τας εικόνας των σωματάρχων του ήμετέρου στρατού, αρχόμεθα από της του διοικητού του ένταυθα έδρευόντος 1^{ου} συντάγματος του πεζικού. Ο άντισυνταγματάρχης Γεώργιος Μαυρομιχάλης είνε υιός του 'Αναστασίου Μαυρομιχάλη και αδελφός του ύπουργού των στρατιωτικών. Έν νεαρά ηλικία εισήλθεν εις την Στρατιωτικήν Σχολήν των Ευελπίδων, δέν έπεράτωσεν όμως αυτότη τας σπουδάς του αναγκασθεις εκ λόγων υγείας να διακόψη αυτάς. Τήν στρατιωτικήν αυτού μόρφωσιν απέκτησεν εις τας τάξεις του στρατού καταταχθεις ως λοχίας εις τό τάγμα των ακροβολιστών, διαρκώς δέ υπηρετών και σπανίως έν τή πρωτεύουση μένων προήχθη βαθμηδόν

μέχρι του βαθμού όν κατέχει σήμεραν. Κατά την Μεταπολίτευσιν εξέλέγη πληρεξούσιος έν τή 'Εθνική Συνελεύσει μετά του πατρός και των λοιπών αδελφών του, μετά την άφιξιν δέ του βασιλέως Γεωργίου διορίσθη διαγγελεύς αυτού αλλά παρητήθη μετ' όλίγον προτιμών την ένεργόν στρατιωτικήν υπηρεσίαν.

Ο κ. Μαυρομιχάλης έχει παράστημα και μορφήν αληθώς στρατιωτικήν και επιβάλλουσιν, τηρεί δέ μετ' έρωτος τας εξεις του στρατιωτικού βίου. Αυστηρός ύπέρ πάντα άλλον σωματάρχην ως προς την ακριβή εκτέλεσιν του κανονισμού, καταβάλλει ούχ ήττον πάσαν μέριμναν ύπέρ των άνδρών ους διοικεί, και καταγίνεται άόκνως εις την εκγύμνασιν

και μόρφωσιν αὐτῶν. Ἐπί τῆς προηγουμένης ἐπιστρατείας διώκει τὸ 11 πεζικὸν τάγμα ὡς διέπρεπε διὰ τὸν τέλειον αὐτοῦ καταρτισμὸν καὶ τὴν ἐξίσχασίν του, τελευταίως δ' ἐπανελθὼν ἐξ Εὐρώπης, ὅπου παρεστή τῇ ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ γυμνάσια τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ, ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ 1ου συντάγματος, ἐξ ἐπιλέκτων ἀνδρῶν συγκαταμένου, οὗ τὰς καθ' ἑκάστην ἀσκήσεις μετὰ τόσου ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης.

ΕΜΠΡΟΣ - ΟΠΙΣΩ

— Ἐν τῷ μίση τῆς πυρετώδους προσδοκίας, τῆς ἀνυπομονησίας, τῆς ἀυσανάγκηστος, ἐν ᾧ κενῶσι οἱ βουλευταὶ μας διεξάγουσι θερμὰς συζητήσεις περὶ γρασιδίων μετὰ πεισματος μαρτυροῦντες ὅτι ὑφίσταται σχέσις στενὴ μετὰ τοῦ ὄργανισμοῦ των καὶ τῆς ἐν λόγῳ φυτικῆς οὐσίας, οἱ δὲ δημοσιογράφοι μας εἰς τὴν ἡσάν δυσοίωνα ὄρουα τρόφιμα τοῦ κ. Κατῶφ ἢ τοῦ κ. Καραβέλωφ προσπαθοῦσι παντὶ σθένει νὰ ἐνσπείρωσι τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν ἀποθάρρυνσιν, μίαν παρήγορον γνώριμος φωνὴ ἀκούεται ἐκ Γερμανίας. Κατὰ τηλεγράφημα ἰδιαίτερον τῆς Ἐφημερίδος ἐκ Βερολίνου, ἡ Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας ἀγγέλλει ὅτι ὁ κ. Φιλίμων ἐβεβαίωσεν ἐν Βιέννῃ ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ κινήσῃ τὸν πόλεμον μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας καὶ ὅτι ἐλπίζει ἰδίως οἱ κατὰ θάλασσαν ἀγωνεῖν τῶν Ἑλλήνων νὰ στεφθῶσιν ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Ἄρῃκα στεναγμῶν ἀνακουφίσεως καὶ, ἂν ἦτο δυνατὸν, θ' ἀπέστελλα μίαν χειραψίαν ἐγκάρδιον τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν ἐν Γερμανίᾳ διαπρεπῆ συναδέλφον. Τέλος πάντως ἰδοὺ εὐρέθη ἡ ἴβις, ὁ ἰππόγριφος, ὁ φοινῖξ, τὸ μυθικὸν καὶ ἀνεύρετον πλάσμα τέλος πάντων, τὸ ὅποιον πιστεύει ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ πολεμήσῃ καὶ μάλιστα πολὺ γρήγορα, καὶ τὸ ὅποιον — Ὡ Θεοί! — ἐλπίζει καὶ εἰς τὴν μερικὴν τούλάχιστον ἐπιτυχίαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγώνος!

Ἀγαθὴ τύχη! ὑπάρχουσι λοιπὸν ἀκόμη ἄνθρωποι εὐπιστοὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐπομένως ἡμεῖς οἱ ὀλίγοι φιλοπάτριδες τοῦ παλαιοῦ συρμού δὲν θὰ ἐρυθριώμεν διότι τρέφομεν ἀκόμη τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ ἔθνος μας θὰ κινήθῃ. Διότι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐξ ὅσων ὀλοφυρμῶν καὶ μεμψιμοιριῶν ἠκούσαμεν ὑπερεπληρώθη ἡ χολοδόχος κύστις μας γολῆς καὶ πικρίας. Παρ' ὀλίγον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὅλη ἡ μόλις πρὸ δύο μηνῶν διαδραματισθεῖσα φαντασμαγορία τῶν ἐπιδείξεων, τῶν ἀρειμανιῶν λόγων, τῶν θριαμβευτικῶν παρελάσεων τῶν ἐφ' ἡδρῶν, τῶν τμηματιῶν, τῶν ἐμβατηρίων, τῶν θουριῶν, τῶν ἐθνουσιωδῶν ζητωκραυγῶν, ἦσαν συγκεχυμέναι ἀναμνήσεις ὄνειρου, ἀλλοφροσύνης καὶ παραληρήματα πυρετοῦ. Καὶ μᾶς ἀφυπνίζουσι μὲ τὰς κλαγγὰς των αἱ χῆνες πρὶν κἂν κειθῶσιν οἱ Γαλάται ν' ἀναρχηθῶσιν εἰς τὰς ἐπάλλξεις τοῦ Καπιτωλίου.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν εἶχε τοιαύτας χῆνας θορυβούσας ἀναίτιως καὶ προξενούσας σύγχυσιν μόνον καὶ ταραχὴν ὁ ἔμφρων Μάνλιος θὰ τὰς ἔσφαζε καὶ θὰ τὰς παρέθετε ὡς εὐωχίαν εἰς τοὺς στρατιώτας του!

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἰδίως καθ' ἣν ὁ μεταξὺ Σέρβων καὶ Βουλγάρων πόλεμος ἔλαθεν ὀλέθριον διὰ τοὺς πρώτους τροπὴν, ἀνεψὴν αἰφνης τὸ σημεῖον τῶν ἀπαισιοδοξῶν. Καὶ αἱ ζοφεραὶ σκέψεις καὶ αἱ ζοφερώτεροι περιγραφαὶ διασταυροῦνται, ἐκτίθενται ἐπιδεικτικῶς, ἀπονεκροῦσαι τὴν πίστιν, χλευάζουσαι τὴν ἐλπίδα, προμηνύουσαι ὀνειδῆ καὶ συμφορὰς.

Ἄλλα διατί, κύριοι Σοπενάουερ τῶν καφενείων καὶ τῶν ἐφημερίδων, διατί;

Μὴ πως οἱ Σέρβοι ἐπολέμησαν διὰ λογαριασμὸν μας καὶ ἠττήθησαν; Μὴ πως ἀνεκάθεν δὲν ἐγνωρίζομεν τὸν ἐχθρὸν

μας ἢ μήπως ὑπετιμώσαμεν τὰς δυνάμεις του; Μήπως εἴχομεν ἀρχῆθεν τὴν ἐλπίδα ξένης προστασίας καὶ τώρα τὴν ἀπωλέσαμεν; Μήπως τὸ ἔθνος ὀλοκλήρον δὲν ἐξηγήρηθ' ἐπὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά του ἔστω καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα ἐντίμου ἤττης, διὰ νὰ φιωσῇ ἐκείνους οἵτινες τὸ ἀποκαλοῦσιν ἔθνος δειλῶν φωνασκῶν καὶ νὰ ἐκπλήρῃ τὸ αἶσχος τῆς ἀτιμωτικῆς ἀπραξίας; Μήπως αἱ θυσίαι εἰς ἃς ἀγογγύστως ὑπεβλήθη καὶ ὑποβάλλεται ὀλονὲν δὲν διατρανοῦσιν αὐτὴν τὴν ἀκράδαντον ἀπόφασιν;

Καὶ ἔρχεσθε τώρα μετὰ τὰς θυσίας, μετὰ τὴν πάνδημον ἐκδήλωσιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τώρα ὅτε ἡ ὀπισθοχώρησις εἶνε ἀδύνατος διότι εἶνε ὑπέγγυος ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὑπόληψις. Ἱερεμίαι τῶν τριδῶν, νὰ ἐγκεντρίσθητε εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους τὸν ἀπαισιον δισταγμὸν, τὴν ἀβουλίαν, τὴν ἀποθάρρυνσιν;

Τί πρόσωπον θέλετε νὰ ὑποκριθῆτε; Θιέρσου; Ἄλλ' ὁ Θιέρσος ἀπετροπιζέτο τὸν δυναστικὸν πόλεμον. Νικίου ἀποτρέποντος τοὺς Ἀθηναίους νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν εἰς Σικελίαν ἐκστρατείαν; Ἄλλ' ἡ ὀλέθριος ἐκείνη ἐκστρατεία ἐγένετο ἐκ προθέσεως ἀδίκου καὶ δημαγωγικῆς. Ἡ μήπως παραδέχεσθε καὶ σεις ὅτι ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Μακεδονίας εἶνε κατὰ χρῆμα ὅπως εὐημετήθη τὴν διδᾶξῃ χυδαῖστί τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρώπην ὁ κ. Λασκαράτος;

Ἄλλ' εἴχομεν ἔλλειψιν μέσων; Ἄλλ' ὁ στρατὸς μας δὲν κατηρτίσθη ἀκόμη, εἶνε ἀνεφοδιάστος, ἀγύμναστος, γυμνός, τρέφεται κικῶς! . . . Πολὺ καλὰ! Ἐνόσω εἶνε καιρὸς ἃς φροντισώμεν νὰ θεραπεύσωμεν τὰς ἔλλειψεις. Μὴ λησμονώμεν ὅμως ὅτι ἡ πρώτη καὶ μόνη καὶ κυρία ἀρετὴ παντός στρατοῦ εἶνε τὸ φρόνημα ὡς οἱ μεμψιμοῖροι ζητοῦσι νὰ καταπνίξωσι. Γνωρίζετε μὲ ποῖα μέσα καὶ μὲ ποῖα ἐφόδια ἐπολέμου οἱ μαχηταὶ τοῦ 1821 καὶ ἂν μᾶς ἀπαντήσητε ὅτι ὁ ἄγων αὐτῶν ἦτο κλεφτοπόλεμος, ἃς παραπέμπομεν εἰς προγενεστέρων σελίδα τῆς ἱστορίας, εἰς τὸ 1792, καὶ ἃς ἃς ἀπαντήσῃ ἐκείνη πῶς ἦσαν ἐνδεδυμένα καὶ πῶς ἐτρέφοντο τὰ ἀπειροπόλεμα τάγματα τῶν παρισινῶν ἐθελοντῶν δι' ὧν ὁ Δυμοριεὺς ἀνεγαίτιζε τοὺς ἐχθροὺς ἐν Βαλμύ καὶ κατενίκα αὐτοὺς ἐν Ζεμάτ.

+++

Φρόνημα! Ἄλλὰ ποῖος νὰ τὸ ἐμπνεύσῃ; ὁ μυστικισμὸς τῆς κυβερνήσεως, ἡ κωφάλαος πολιτικὴ τῆς ἀντιπολιτευσεως ἢ οἱ δυσοίωνοι κρωγμοὶ τῶν ψυχροαίμων αὐτῶν φρονιμῶν οἵτινες μᾶς φωνάζουσιν ὀπίσω;

Ὅπισω ποῦ, κύριοι; εἰς τὰς ἠρημωμένας καλύβας, εἰς τοὺς ἀκαλλιεργήτους ἀγρούς, εἰς τοὺς ἀφορήτους φόρους, εἰς τὴν ἐμπορικὴν καταστροφὴν, εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ Κράτους, εἰς τὰ φαρμακερὰ σκώμματα τοῦ Βλῶδιτς καὶ τοῦ Νέου Ἐλ. Τόπου, εἰς τὴν ἐμφύλιον καὶ ἀδελφοκτόνον ρῆξιν ἴσως;

Ὡ! μωρικίαις προτιμωτέρας τότε καὶ εὐλογητῇ ἢ φωνῇ ἥτις μετὰ πεποιθήσεως κράζει ἐμπρός! ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἀμνηστεύω τὸ ἐπ' ἐμοὶ εὐχαρίστως, λησμονῶν τὴν προγενεμένην εἰς τοὺς ἀναγνώστας του, δυσπεψίαν, καὶ τὴν καθημερινὴν παρόρησιν τοῦ τίτλου τοῦ Χρόνου Ἀθηναῖν.

Ἀπὸ τὴν γενναίαν καὶ ἀπεληπισμένην ἔστω ἀπόφασιν κατὶ δυνάμει νὰ προσδοκῶμεν, ἐνῶ τὴν ψυροδεῖ μας φρόνησιν θὰ συνοδεύσῃ ὁ νεκρώσιμος τοῦ ἑλληνισμοῦ κώδιον. Ὅχι μόνον τὴν Μακεδονίαν τότε, ἀλλὰ καὶ τὰς Ἀθήνας; θὰ διεκδικήσωσιν οἱ Βούλγαροι, μὲ περισσώτερον μάλιστα δικαιώματα, κατὰ τὴν γνώμην εὐφροῦς φίλου μου, διότι Βούλγαροι κτίσται ἔχουν κτίσει τὰς περισσώτερας οἰκίας τῆς πόλεως μας.

ΣΤΡΕΨΙΔΟΧΕ

ΠΑΠΑΔΕΣ - ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΙ

Παπαδες μὲ τὰ κασοῦρά καὶ μὲ τὰ Βύχολόγια, μὲ τὰ μανίκια καὶ τὰ φαρδὰ καὶ μὲ τὰ κομπολόγια, ποῦ ἄδικα μαραινέται ἡ κόψη ὡμορφιά σας, ποῦ ποτὶ δὲν βλέπετε ποδὸ γρόνον κόντ' ἰσας, καὶ ἂν ἰδῆτε ἄφωνα καμμὰ γορὰ κανένα, μοναχίριτε αἰγὰ αἰγὰ μὲ ματὰ γουρλομμένα.

Παπαδες ποῦ ἀνδρίζεσθε σὰν τὸσα Μοναστήρια, ποῦ φαίνεσθε παχύντατοι ὡσὺν τὰ χοιρομήρια, παπαδες ποῦ διαβόλετε ἄγιων συναξαρία, ὅπου βαρβὰτα σὰν καὶ σὰς μᾶς στέλλετε μουλάγια, ποῦ δὲ καὶ ἂν κάμετε μακρὰν τοῦ κωκίωτος, μονάχιος εἰς τὰ ἔξερε καὶ ὁ θεὸς μας μόνος.

Παπαδες ἀγνώτατοι ποῦ ἴητε μὴ πισέσι, ποῦ ὁ θεὸς ἄτοξος ἀτραπὸς ἃς ἐτοιμάζει θεαί, ποῦ εἰσθε οἱ διδασκαλοὶ, σὰν τρώγειν καὶ τὸ πίνειν, ποῦ πάντοτε διδάσκετε ἄσπρον κόσμον τὴν εἰρήνην, ποῦ δὲν ψηφίζετε καὶ σεις εἰς ἐκλογῶν ἡμέρας, ἀλλ' ἐν ἐκάστῃ βλέπετε μακρὰν μας τοὺς ἀστέραις.

Ἐτοιμασθῆτε πᾶ καὶ σεις νὰ βράλετε τὰ ρασοῦ καὶ στίφη Τουρκῶν ἄγρια νὰ κόψετε σὰν πράσσα, καὶ σὰς, καὶ σὰς τὸ σχέδιο φαρῶ πῶς θὰ σὰς πορη, καὶ σεις, παρσιωτάτοι, θὰ γίνετε φαντάροι, θ' ἀρῆσθε τὰ χουζοῦρα σας, τῶν ἀσκήτων τῆς ὤναις, καὶ θὰ φορέσθε σπαθῆ, μπαλόσκασι καὶ κορώναις.

Ἄντ' ἄγιων θάξετε ἄσὸ πλάι μαρζονέταις, ἀντὶ ψαλμῶν τῶν γερουβέιμ θ' ἀκούετε τρομπέταις, ἀντὶ ἄρῃ γὰ σὰς ζεπνὴ τῆς ἐκκλησίας καμπαῖνα, πρῶτ' πρῶτ' ἄσῃς τῆς τῆς θὰ σὰς ἐνοῦν ἡ ἄνα, καὶ ἂντ' δεσπότην γυλατοῦ μὴ μίτραις ἄσὸ κεφάλι, θὰ βλέπετε τὸν λογαρό καὶ τὸν Μανρομυᾶλη.

Πολλὴ μαρβίδα πλάκωσι, θὰ γίνετε φαντάροι, εἰς τὴν γῆρι ἄρματα, εἰς τὴν ἄσῃ σαναξάρη, τὰ εἰση θ' ἀνασῆτε καὶ σεις ἀπὸ τὰς θῆκας, θὰ ψάλλετε εἰς τὴν γραμμὴν κατὰ βαρβάρων νίκας, καὶ τότε πᾶ θὰ μᾶθετε, διαλόον καλοῦρο, γὰ τριβετε καλλίτερα μαζὶ μας τὸ πιπέρι.

Σουρπ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ φλέγον ζήτημα τῆς ἡμέρας εἶνε ἡ ἐκ Κρήτης προσεχῆς ὡς λέγεται ἀποπομπὴ τοῦ προσέξου ἡμῶν ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς νήσου. Δυστυχῶς ὅμως δι' αὐτὸ φαίνεται ὅτι ἔρχεται πολὺ ἀργά. Τόσα γλογορὰ ζήτηματὰ διήλθον μέχρι τοῦδε καὶ τόσον συνεβίβασαν εἰς τὴν θέρημν τῶν περιστάσεων, ὡς τὸ τοῦ μᾶς κάμνει ἡδὴ τὴν ἐντύπωσιν ποτηρίου ἀπλοῦ χλιαροῦ ὕδατος προσφερομένου ἡμῖν.

Ἐν τούτοις πρὸς πρόληψιν παντός ἐνδεχομένου καὶ πιθανῶν δυσἀρεστῶν συνεπειῶν προσεχῶς συνιστάται ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐξωτερικῶν εἰδικὴ προσωθεστικὴ ὑπηρεσία μετὰ τῶν καταλλήλων ἀντλιῶν καὶ μηχανημάτων πρὸς κατάσβεσιν τῶν παντός εἶδους ἀναφουομένων γλογορῶν ζητημάτων.

Ἄφ' ἑτέρου πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς τῆς Τουρκίας Ἀγκιᾶχ ἐφέντης ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεποίησεν εἰς τὸ ἔθνος μας ἡ ἀποπομπὴ τοῦ προσέξου του ἐκ Κρήτης, σκοπεῖ προσεχῶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκδίωξιν καὶ ἐντεῦθεν δύο ὑπουργῶν, τριῶν βουλευτῶν καὶ εἰκοσιν ἀνω-

τέρων ὑπαλλήλων ὡς μὴ διακαιομένων ὑπὸ ἔρωτος πρὸς τὴν κυρίαρχον αὐτοῦ δύναμιν.

Ἴταλὸς τις ἀστρονόμος ἀγγέλλει ὅτι ἀνεκάλυψε νέον τινα κομήτην. Νομίζομεν ὅτι τῆς δόξης ταύτης τὴν κυριότητα δικαιοῦται νὰ ἐπιδιώξῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν μας, ἀνακαλύψας πρὸ τινος ἐν τῇ βουλῇ τὸν κ. Οἰκονόμον.

Φαίνεται ὅτι ἀπεφασίσθη ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς παραλαμβάνονται ἐκ τῶν μοναστηρίων καὶ κατατάσσονται εἰς τὸν στρατόν, ὄχι μόνον οἱ ἡμίονοι, ἀλλὰ καὶ οἱ καλόγηροι. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶνε ἄξιον παντός ἐπαίνου, διότι ἡ μέχρι τοῦδε ἐξαιρέσις τῶν τελευταίων τούτων ἀντέβαινε πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἰσότητος.

Πρὸ ἡμερῶν, ὡς ἀναγράφουσιν αἱ ἐφημερίδες, κατέπεσεν ἡ στέγη οἰκίματός τινος καὶ κατεπλάκωσεν ἱκανοὺς ἐφεδρους, εὐρεθέντας ὑπ' αὐτὴν, ὧν ὁ εἰς ἀπέβιασε μάλιστα ὁ δυστυχῆς. Ἡ κατὰπτωσις τῆς στέγης ταύτης εἶνε τὸ καλλίτερον ἐπιχείρημα κατ' ἐκείνων ὅσοι ἐτόλμων νὰ ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ στρατιῶται μένουσιν ἄστεγοι.

Λέγεται ὅτι ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἀπεφασίσθη ἡ οὐχίρωσις τῶν Ἀθηναίων. Ἡ ἀποχοίρωσις αὐτῶν καὶ τῶν κατοικῶν των εἶνε πρὸ πολλοῦ συντετελεσμένη χάρις εἰς τὰς δημοτικὰς καὶ διοικητικὰς ἡμῶν ἀρχὰς.

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Βίσμαρκ, ἡ Βορειογερμανικὴ Ἐφημερίς, εὐελπίζεται ἐν τελευταίῳ αὐτῆς ἄρθρῳ ὅτι ἡ εἰρήνη δὲν θέλει διαταραχθῆ, διότι οἱ ἐν Ἀνατολῇ ἐπιστρατεθέντες, λέγει, στρατοὶ ἐντός δύο μηνῶν δὲν θὰ ἔχωσι τί νὰ φάγωσι. Νομίζομεν ὅτι ἡ διπλωματικὴ ὀξύδερκαία τοῦ σιδηροῦ καγκελλαρίου ἔπρεπε νὰ ἐνοήσῃ ὅτι τότε ἴσα ἴσα τρέχει κίνδυνον ἡ εἰρήνη, διότι, ἂν κρινώμεν ἐκ τοῦ ἰδικοῦ μας, μόνον ὅταν οἱ ἐν λόγῳ στρατοὶ δὲν θὰ ἔχωσι τί νὰ φάγωσιν, εἶνε ἐπόμενον νὰ ἰσχυροπραγῶσιν.

Αξενίσιος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ...

Τὴ κρῖμα τίτοινα εὐνοῦρα, τίτοινα περίσση χάρι, νὰ μὴν γρορᾶλῃ στής χρυσαῖς ἡμέραις τοῦ Ἀπριλί. Τὰ ποδὸ λαμπρότερα κανέις λουλοῦδα του γὰ πάρη καὶ ὁ ἀνθοδέσμη ὅλη του τὴ δρόσο γὰ τῆς στείλῃ! Γλυκὸ τραγοῦδι νὰ τῆς πῇ τ' ἀνθῶν στή φωλιά του, καὶ τ' ἀντιγράφη ποιήτης σὲ στίχοις τῆ λαλιὰ του.

Μὰ ὄχι! τίτοινα εὐνοῦρα, τίτοινα περίσση χάρι τὴ δροσερώτερη μορφή τ' Ἀπριλί μ' ἐνθουμίζει. Τοῦ σώματός της λογαρᾶ δὲν ἔχει τὸ καμᾶρ, καὶ ἀμνησθᾶ ὡσὺν αὐτὴ καμμὰ δὲν λουλοῦδίτῃ! Μόνο τ' ἀνθῶν τ' Ἀπριλοῦ δὲν τραγοῦδεῖ σὺμὰ της, καὶ γράφει στίχοις - ποιήτης ἀδέλιος - σὲ ὄνομά της.

Η ΝΕΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

MARIA DE LAS MERCEDES

Η πρώτη του νέου έτους έγγιζει. Έσπασαν τών ύαλων...

Διότι, ως γνωστόν ήδη τοις ήμετέροις αναγκώσταις...

του ισπανικού θρόνου, Μαρία δέ λας-Μερσέδες - Ίσαβέλλα...

Παράδοξος μοίρα! 'Αλλ' όχι ασυνήθης φαίνεται εν τή...

***

Και άφου ούτω πάλιν πρόκειται περί τών ισπανικών...

Εν ή μικρά Μερσεδες καταλαμβάνει τόν θρόνον, ό απο...

Η Αύτου Μεγαλειότης, ως είνε επόμενον, δέν άπαντξ...

***

Και εν τέλει μίαν ερώτησιν άφορώσαν ιδιαίτερας τόν κ...

Κόθορνο!

ΤΥΠΟΙ ΤΟΥΡΚΩΝ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΠΥΛΗΣ

Ίμάμ-Μπαϊλντιή-πασούς

Ατζέμ-Πιλάφ-εφέντης

Σαπουνη-πασούς

Κασσιμάτ-αγάς

Κιοφτιέ-πασούς

Μολαίτ-εφέντης

ΑΝΑ ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ

ΣΗΛΑΥΠ ΣΗΤ ΖΟΖΗΚΛΛ
ΣΚΗΝΑΙ ΤΗΣ ΕΦΕΔΡΕΙΑΣ

Προδήλωσε η νέα ύψις, ην απέκτησαν από τινος αι 'Αθη-
ναι, αξίζει πολύ περισσότεραν προσοχήν εκείνης, ητις τή
ἀπονέμεται. Ο συνήθως, μη ύπολογιζομένων των διαβατι-
κων ξένων η των άραιως άποκαθισταμένων ένταυθα έπαρ-
χιωτων και έξω ελλήνων, στάσιμος αυτης πληθυσμός, ο αισθη-
τήν τινα μεταβολήν ύφιστάμενος κατά δύο εποχάς του έτους,
την άφίξιν και την αναχώρησιν των φοιτητων και των βουλευ-
των, υπεβλήθη εις άπροσδόκητον και ισχυράν διατάραξιν εκ
της αίφνιδίας προσκλήσεως της έφεδρείας. Έκτός της άλ-
ληλοδιαδόχου άφίξεως των εκ των διαφόρων έπαρχιων έπι-
στράτων, ητις είχε προσλάβει τον χαρακτήρα διαρκούς έορ-
της και ών αι ίαχαί άνεστάτου επί ημέρας τόν άέρα, η διά
μιάς συγκέντρωσις 5-6 χιλιάδων στρατου έν πόλει διά πάν
άλλο διακρινομένη η διά τόν πολεμικόν αυτης τύπον, έπό-
μενον ήτο να μεταβάλλη ούσιωδώς τας συνθήκας του βίου
και να άφαιρέση απ' αυτου την συνήθη ήρεμίαν και πεζότητα.
Ρεϋμά τι έπαρχιακής ζωής μετεδόθη και εις την πρωτεύου-
σαν. Και η κυκλοφορία του παρεντεθέντος έν τω οργανισμώ
της τούτου σώματος των όμοφυλων έπιδρομέων όμοιάζει
καθ' όλα την ύπόκωφον χωριστήν ζωήν των έν τω άνθρω-
πίνω οργανισμώ αναφαινομένων ενίοτε και ίδιαν ύπαρξιν και
υπόστασιν έχόντων παρασίτων νεοπλασμάτων. Είς τας μυ-
ριάδας των άστων, των υπαλλήλων, των έμπορευομένων,
των βιομηχάνων, οίτινες αποτελοϋσι τον πληθυσμόν αυτης,
προσετέθησαν είδη κατοίκων, άτινα δέν είχε φιλοξενήσει ποτέ,
γεωργοί, ποιμένες, χωρικοί, άγρόται, — ήλιοκαείς μορφαί,
τυλώδεις χείρες, μέτωπα ήροτριωμένα υπό του ιδρώτος όστις
παρακολουθεί πᾶσαν επί του ξηρου εδάφους μετά κόπου υπό
του ζεύγους των βοων χαρασσομένην γραμμήν.

▲▲▲

Από τής μεταφορᾶς ιδίως των παρά τῷ Ρούφ κατεσκη-
νωμένων εντός τής πόλεως, αι περί τήν Νεάπολιν, έν η έγ-
κατεστάθησαν, συνοικίαι, άθόρυβοι τό πριν και γαλήνιοι, ήλ-
λαξαν έξ ολοκλήρου χαρακτήρα. Αντι των φοιτητων, οίτι-
νες έπλήρουν πρότερον τά περιχωρα του Πανεπιστημίου, ήδη
περιπολοϋσιν ένδεδυμένοι και άντντοι έφεδροι, Πελοποννή-
σιοι, Στερεολλαδίται, Νησιώται, Έπτανήσιοι. Ο γνωστός
κῆπος των ιερολογιτων άνεσκάφη, άνετράπη, μετεμορφώθη.
Νέοι Όμάρ, δέν έκαυσαν μέν άκόμη, άλλ' εισέβαλον και
ένεκαθιδρύθησαν και εις τήν Βιβλιοθήκην και εις τας σχο-
λάς του Πανεπιστημίου και εις τό κατάστημα του Χημείου
και εις τήν οικίαν Παππαδάκη. Η άτμοσφαιρα εινε αληθής
ότι δέν κερδίζει πολύ εις καθαρότητα και διαύγειαν εκ τής
συγκεντρώσεως ταύτης. Αλ' υπό έποψιν γραφικότητας τό
θέαμα εινε όμολογομένως αξιοπαρατήρητον.

▲▲▲

Η άτελής εικών του προχείρου τούτου στρατοπέδου δια-
κόπτει την μονοτονίαν των μερών εκείνων. Χάριν αυτου οι
περίοικοι αναγκάζονται να ύποβλήωνται εις μυρίους περιο-
ρισμούς και στενοχωρίας, άς ήγνόουν μέχρι τουδε. Η σάλπιγξ
βάλλει από των γωνιων και των τρυβλιων τους όξεις αυτης
τόνους. Σκοποί περιφέρονται άδιαλείπτως μέ τό όπλον επί
βραχιόνος κατά παντοίας διευθύνσεις. Ο ειρηνικός πολιτης, ο
έπανερχόμενος τό έσπέρας μετά τον κῆματον της ημέρας

όπως άναπαυθή παρά τή οικογενείᾳ του, διατάσσεται αίφνης
υπό τραχείας στρατιωτικῆς φωνῆς να κατέλθῃ του έτέρου
των πεζοδρομιων, ούτινος άπεκλείσθη η διόδος και άπηγο-
ρεύθη η χρήση. Αι αιδήμονες δεσποινίδες της συνοικίας, αι
έξυπνώσαι πρωί, αναγκάζονται να κλείωσι τά παράθυρά των
άμέσως πρό της άγαν άφελους θεάς των έγειρομένων του ύπ-
νου άτημελήτων όπλιτων, οίτινες υπό τον ήχον της διάνας
προσέρχονται φύρδην να πλυθώσιν όλοι όμοϋ. Έπειτα περί
τήν μεσημβριαν έρχεται η ώρα του συσαιτίου και πληροί τά
περίξ ο θόρυθος των συγκρουομένων μαγειρικων σκευων και
ο βρασμός των κοχλαζόντων λεβήτων και η κατ' όνομα
πρόσκλησις των δικαιοϋμένων να λάθωσι μέρος εις τό συσαι-
τιον άνδρων.

Και μετά τουτο, εϋθύς, έμπρός, εις τό γυμνάσιον! Μέ τον
βλωμόν της κουραμάνας άκόμη εις τό στόμα, μασσώντες,
σπεύδουσι προς τήν φωνήν, ητις τους καλεί. Δέν εινε καιρός
χρονοτριβών. Πρόκειται εντός βραχυτάτου δικστήματος να-
ποκαταστῶσι τέλειοι στρατιώται νεοσύλλεκτοι μόλις ήμε-
ρων. Και τό βήμα αυτων έξεγειρει τήν κόριν των έρήμων
όδων και έξάγει τας οικοδεσποίνας η τας ύπηρετριάς περιέρ-
γους εις τους έξώστας. Τά παιδια της γειτονίας συνάζονται
τριγύρω μέ τά βιβλία υπό μάλης μεταβαίνοντα εις τό σχο-
λείον, παρακολουθοϋσι τον γυμναζόμενον στρατόν, ρυθμιζουσι
τό βήμα των συμφώνως προς τά προστάγματα, ανακραυ-
γάζουσι, γελῶσι, μυκτηρίζουσι τον άντντον εκείνον ούτινος ο
στρογγύλος πῖλος διαφαίνεται μεταξύ των πεπιεσμένων όμοι-
ομόρφων πιλικίων και επισύρουσι τέλος τήν άγανακτισήν του
όργιλου δεκανέως. "Εν, δύο! έν, δύο! . . .

▲▲▲

Ο,τι όμως χαρακτηρίζει ιδίως τον βίον των στρατιω-
των εινε η έσπέρας. Αφου περατωθή τό γυμνάσιον και εκ-
φωνηθή τό τελευταιον πρόσταγμα και άφελθῶσιν έλευθεροί,
άλλοι διευθύνονται προς τι έγγυς οίνοπωλείον, άλλοι έπιδι-
δονται εις βραδείαν περιπλάνησιν ανά τους δρόμους όπως
περιεργασθῶσι τήν άγνωστον αυτοίς πόλιν, και άλλοι όπως
συναντήσωσι τινά γνωρίμον. Αλλ' οι πλείστοι παραμένουσι
περί τους στρατώνάς των, και αναμνησκόμενοι αίφνης του
άπόντος χωριου, και των υπό τό φῶς της σελήνης μετά τό
πέρας της εργασίμου ημέρας πρό των θυρών των οικιδίων των
συναθροίσεων, και της μνηστῆς, της ρωμαλέας και ροδόχρου
άγρότιδος, ητις άπέμεινεν ίσως εκεί κάτω, στήνουσι χορόν
έν τῷ μέσῳ της όδοϋ. Δύο η τρεις αναίγουσι κατά πρώτον
αυτόν: άλλά βαθμηδόν παρασύρονται και οι λοιποι και δεύ-
τερος και μετά τουτον τρίτος κύκλος σχηματίζεται παρα-
πλεύρως. Αντι της σάλπιγγος ρυθμιζει τά βήματα πλέον η
φωνή των άδόντων και αντι των διαταχων του λοχιου κινει
αυτους του άγοντος τον χορόν η όρμη. Και ένῳ αι άμαξαι
σταματῶσιν η λαμβάνουσιν άλλην διευθύνσιν και οι διαβά-
ται συναθροίζονται περίξ και οι σύντροφοι θεῶνται έπιδοκι-
μίζοντες, τό δημοτικόν ήματολόγιον, όπερ έχορευον εις τας
πανηγύρεις των, αντι της πλατείας και άκόμψου σκελεας
φέροντες τήν εϋπρεπή φουστανέλλαν και αντι του γελοίου άμ-
πεχόνου τήν κατάλευκον φλοκάταν, έξῶθεν της μικρᾶς εκ-
κλησίας των μετά τήν λειτουργίαν, άνελίσσεται, πλοϋσιον εις
εϋθύμους η μελαγχολικούς ρυθμούς, ένῳ οι πόδες κροτοϋσι
κανονικῶς και τό ήμικύκλιον περιστρέφεται ότε μέν βραδείως
και ήσύχως, ότε δε άνατινασσόμενον έν βιαίαις και σπασμο-
δικαίς κινήσεσιν αναλόγως προς τήν στροφήν.

▲▲▲

Αλλ' η σάλπιγξ ήχει και πάλιν και βαθμηδόν η κυκλο-
φορία άποκαθίσταται έλευθέρα, άποσπώνται ανά εις οι πλεί-

στοι του κύκλου, άνέρχονται όλοι σπεύδοντες τήν κλίμακα,
και μόνον τέσσαρες άπομένουσιν άκόμη τελευταίοι έπιμένον-
τες, πλήττοντες ισχυρῶς διά των άρθυλων αυτων τό έδα-
φος και επαναλαμβάνοντες, μέχρις ου και η ύστίατη του άν-
κλητηριου άπάχησις σβείση, τήν μοιραίαν του ήμακτος,
όπερ έτυχε να ψάλλωσι κατ' εκείνην τήν στιγμήν, έφω-
δόν, υπερτάτην έκφρασιν της προς τό πεπρωμένον πίστειως,
ητις διακρίνει τον λαόν μας, ύψίστην έπικουρείου και σωτή-
κῆς άμα φιλοσοφίας κραυγήν:

Δόστε, δόστε του να πάη,
Τούτ' η ήθη να μάς ρήη!

Αλλά θα τους φάγη άρχ γε η γῆ ύψηλής τινος ράχως του
Ολύμπου, μαχομένους υπέρ της ιδέας της πατριδος, η τό
χῶμα του στρατώνος και του νοσοκομείου καταβρωθέντας
υπό του ρυπου και σαπέντας έν τῷ ύγρασιχ:

Κράκ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΟ Σ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥΣ

Δόξα τῷ δείξαντι τό φῶς!... από τά Μοραστήρια
στρατολογούν και μοναχοῦς μετά των ήμίων!
Και τώρα εμπορεῖ καθέις να ψάλλῃ νικητήρια
γιατ' έν' οι μοραγοί γνωστοί ως ήρωες πρό χρόνων!
Μά χωριστά που στός σφαγᾶς ώσαν λιοτάρια χώνονται
και σὺν μοναχῶν κάποτε μπορεῖ νά πεταλόρωται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΖΥΓΟΜΑΛΑΝ

Αφου η νέα καθόδος επί της Ρωμυλίας
μᾶς βρήκε όλον έξαγνα και μη έτοιμασμένους,
αφου κι' αυτῶς ο πόλεμος της Σερβοβουλγαρίας
μᾶς βρισκει, ως ειπερ, γυμνοῦς και τετραχηλιμένους,
Αφου κανένας εξ ήμῶν τον πόλεμο δέν θελει,
σὺ τον ζυγόν μας τιναζορ και γίρου casus belli.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ. Η κομψοτάτα των Παρεξηγήσεων
του Σαιξπήρου, αληθῆς κωκεών, εκ του όποιου έπωφεληθείς
ο θιασάρχης κ. Λεκατσᾶς παρουσιάσθη εις τό κοινόν και ως
κωμικός ύποκρινόμενος τον ένα Δρόμιον λίαν έπιτυχῶς. Προ-
τείνομεν άνν παρασταθῆ εκ νέου, εκ των δύο Δρομιων τον
ένα προς διαστολήν να κλωμεν Πεζοδρομιον και τον άλλον
Ίποδρομιον.

Κοῖτες και Βενστοί. Έαν ο κ. Αμπελάς έπεξεργάζετο
τό δράμα τούτο πρό της παραστάσεως θα διαφόρῳ μικρᾶς
πινάξ άτελείας αυτου και πρό παντων τήν άφορητον λιμαν,
εξ ης πάσχουσιν όλοι οι Κοῖτες, αν πρέπη να κρινώμεν εκ
του κ. Ξενουδάκη, αντιπροσώπου αυτων έν τῷ Κοινοβουλίῳ.

Φροῦ Φροῦ. Έαν έχῃ τις πιστιν ως κόκκον σινάπερος, λέ-
γει τό Ευαγγέλιον, δύναται να θαυματουργήσῃ. Ο κ. Λε-
κατσᾶς είχε τήν κυρίαν Πίστην, ύποκριθείσαν μετ' αρκετῆς
έπιτυχίας τήν ήρωίδα του δράματος, υπεκρίθη δε και αυτος
ο ίδιος ως θεοδοκιμασμένος καλλιτέχνης τον Σαρτορῆ, άλλά
δέν έθαυματουργήσεν έπειδή τό πλείστον μέρος των λοιπων

ήθοποιων ουτε έννοει καλῶς ουτε δύναται ν' άποδώσῃ έπι-
τυχῶς χαρακτηρᾶς λεπτοῦς: διά τούτο τό Φροῦ-Φροῦ ύπηρ-
ξεν επί της ελληνικῆς σκηνης έργον πολυ φροῦ . . . φροῦδον.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΠΟΛΑΩΝ. Αίωνία η μνήμη αυτου! Αφου
διήλθεν εκείθεν πρό τινων μηνων ο Περιπλανώμενος Ίου-
δαίος έμελλε να επέλθῃ άφευκτος συμφορά. Δι' άποράσεως
δικαστικῆς έπετράπη η κατεδάφισις αυτου προς μερίστην
αγαλλίασιν των διαβατων των συγκαζόντων εις τον παρᾶ
τον Ίλισσον περιπατον, ών τήν ζωήν ήπειλει ο φοβερός
έκεινος βραχίον ο προεκτεινόμενος προς τήν όχθην του πο-
ταμου ως μέλος ένεδρευόντος Κύκλωπος. Η σακαπνή κα-
ταρρίπτει άνηλεῶς τήν χάνουσαν εκείνην ως σκελετόν κῆ-
τους σκηνην, εις ην εύρε τό πρώτον καταφύγιον τό ύπαί-
θριον μελόδραμα και παρᾶ τό όποιον περιίπτανται αι άνα-
μνήσεις της Βαλμπαύργας, της Βιβιάνη, της Κικχαμόντη.
Η κόρη των 333 ρακουσ.Ι.λεκτωί, ο Ρακουσ.Ι.λέκτης, ο
Γέρω Μαρτέν και όλη η γενεά των άστέγων και άναπήρων
οὐς κατ' έτος συνήγεν εκεί τό δραματολόγιον του κ. Αλε-
ξιάδου δέν θα εύρη πλέον στέγην. Και η καλλιτεχνία ώσαύ-
τως ζημιοῦται οὐκ όλίγον ως εις της εις τό μέλλον άρανείας
της θαυμαστῆς εκείνης αὐλαίας της παριστώσης τας τρεις
Χάριτας η τας τρεις Μοίρας (τό πράγμα δέν ήτο εξηκριβω-
μένον) των όποιων οι έλεφαντιώντες γυμνοί πόδες έν τῷ
θερῶς μάλιστα προύκλουν τόσον άβραξ άναμνήσεις — πρό
πάντων εις τά νεύρα της όσπρήσεως — των θεατῶν!

Λέγεται ότι κατά τας έργασίας της κατεδαφίσεως άνεκα-
λύθησαν άπολιθωμένα δύο « Ύψιστε Θεέ! » του κ. Αλε-
ξιάδου και άπόλυτοι τινες όνομαστικῆ πεσοῦσαι από τά
χειλη διαφόρων κατᾶ καιρούς πρωταγωνιστριων.

Ηρώδης ο Αττινός

ΧΑΛΙΚΕΣ

Συνεργάτης μας επισκέπτεται ώραιαν άθηναίαν δεσποι-
ναν, μητέρα χαριτωμένων μικρών. Μετά δε τήν ανταλλαγήν
των συνήθων πρώτων φιλοφρονησεων, εκείνος μέν κάθηται,
η δε οικοδέσποινα φωνάζει: +

— Παραμύνα, κάμε έναν καρέ.
Και ο συνεργάτης μας:
— Αί, άφου εινε παραμύνα, άς τον κάμη και με τό γάλα!

+ +
Έν τῇ βουλή συζητείται τό γνωστόν νομοσχέδιον τῶν
χρῶρων τά γρασιδια.

Είς των έν τῷ περιβόλῳ ισταμένων έρωτᾶ τον έξερχόμε-
νον Β . . .
— Αί, τί κάνουν μέσῳ οι βουλευται μας;
Και ο άλλος:
— Τώρα έμπήκαν εις τά γρασιδια.

+ +

Έν άγροτικῷ εκκλησιδίῳ παρᾶ τας Αθήνας. Παις τις εκ
των του χορου άπαγγέλλει τό Πιστεύω και φθάνει εις τήν
παράγραφον, ητις αναφέρεται « εις τον Κυριον ήμῶν Ίησουν
Χριστόν, τον υιόν του Θεου τον μονογενῆ . . . »

Είς εκ των εκκλησιαζομένων άκούει δραγοτη και έν άγα-
νακτῆσει:
— Μωρε να πάρ' ο διάβολος, και 'ς τήν εκκλησία χῶ-
θηκαν αυτοί οι χρυσοκάνθαραι! . . .

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς Νέας Κεφαλληνίας :

« Καί ἵνα ἐπιτύχη τοῦτο, προσεπάθησε διὰ τῆς φαντασίας τοῦ ν' ἀναρριχηθῆ εἰς ἰδανικότητας, ν' ἀνεύρη σκιώδεις ὑπάρξεις, ν' ἀναζητήσῃ αἰθέρια φάσματα καὶ δρᾶττων τὸ σῶμα τοῦ ἀδικήματος νὰ ἐφαρμώσῃ αὐτὸ ἐπὶ τῆς σκιᾶς τοῦ ἰνδάλματος καὶ νὰ κηρύξῃ τὸ ποίημα ἀντεθνικόν ».

+ +

Ἐξ εἰδοποιήσεως δημοσιευθείσης εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μεγαλειῶν Βόλου :

« Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν πρὸς τὴν Δευτέραν ἐκλάπη τὸ πανί τῆς βάρκας λατίνῃ ὑπὸ τῶν σημείων ἀριθμημένων φύλλων ἀπὸ 1 ἕως 23, ὃ εὐρών αὐτὸ δίδω πέντε λίρας ὀθωμανικᾶς. Ζήσης Κολέτσος ».

+ +

Ἐκ τοῦ Ἐπόπτου Τριπόλεως :

« Τοιαύτη εἶνε ἡ ἀτυχὴς τῆς Διοικήσεως ὄψις, ἣν τινα κατειργάσαντο οἱ εὐτυχεῖς ἐργάται τῆς ἐβδόμης Ἀπριλίου, καὶ τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ λειάνωσιν αἱ πύλαι τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ».

+ +

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

« Διορίζει τὴν 19^{ην} ἰδίου μηνὸς τὸν Εὐστάθιον Μπαλτῆν καταληφθέντα ὑπὸ τοῦ 70^{ου} τῆς ἡλικίας του ἔτους ».

+ +

Ἐκ τοῦ Φάρου τοῦ Ὀλύμπου :

« Εἶνε λίαν ἀξιεπίαντοι οἱ εἰρημέντοι συμπολιταί μας, διὰ τὴν πρόθυμον καὶ πατριωτικὴν αὐτῶν προσφορὰν πρὸς κατάλυσιν τῶν ἀνδρείων στρατιωτῶν μας ».

+ +

Ἐκ τοῦ Τραγελάου Πατρῶν :

« Ὁ Τραγελάφος εἰσερχόμενος ἀπὸ τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς εἰς τὸ 6^{ον}, αὐτοῦ ἔτος μετονομάζεται Πελοπόννησος ».

+ +

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Μεγαλειῶν Βόλου :

« Συγχαίρομεν αὐτῇ τῇ φίλῃ πατρίδι, διότι κητύχησε κατὰ τὰς κρίσιμους ταύτας ὥρας νὰ ἔχῃ τοιοῦτον « θαλάσσιον υἱόν », οἷος ὁ κ. Μπούμπουλης ».

+ +

Ἐκ τοῦ Φαροῦ Σύρου :

« Συγχαίρομεν τοὺς μαθητὰς τοῦ γυμνασίου μας καθότι διὰ τοῦ διορισμοῦ ἐν τῷ γυμνασίῳ τοῦ εὐπαιδευτοῦ καθηγητοῦ κ. κ. Γω. Μιχαὴλ ἀπέκτησαν διδάσκαλον, ὅστις ἐνεκεν τῆς ἰδιαζούσης αὐτοῦ ἐξαιρετικῆς ικανότητος, θέλουσιν ὀφελῆθῃ σπουδαίως οἱ παρ' αὐτοῦ μαθητευόμενοι ».

+ +

Ἐκ τῆς Ἠχοῦς τῆς Τήρου :

« Διὰ τῆς προπολογίας ταύτης οἱ κ. βουλευταί μας Ζαλώνης καὶ Δρόσος θέλουσι τὸ statu quo εἰς τὴν Παναγίαν ».

Ρευεσοχηϊότη

BIBLIA

Νέα ζοῆ καὶ ὄψις ἐδόθη εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ γνωστοῦ καὶ τόσον ἐκτιμώμενου παρ' ἡμῶν βιβλιοπωλείου ΒΘ μετρητῆ, ἀφ' οὗτο ἀνέλαβεν αὐτὸ ὁ νέος διευθυντῆς τοῦ κ. Γουλιέλμος Μπάρτ. Ἰδιὰ δὲ ἀξία παρατηρήσεως καὶ ἐπαίνων εἶνε ἡ ἐπέκτασις τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τούτων διὰ τῆς συγγετισείας τοῦ καὶ πρὸς τὴν παρ' ἡμῶν πνευματικῆν ὀπωσθήκατος κίνησιν, ὑπὲρ ἧς πολλὰ δύναται νὰ πράξῃ, ἂν κρίνωμεν ἐκ τῆς πλήρους ἐπιτυχίας, μεθ' ἧς ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρώτη πρὸς τοῦτο ἀπόπειρά του διὰ τῆς μεταφράσεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τῆς ἐν πολυτελεῖ ἐκδόσει μετὰ εἰκόνων δημοσιεύσεως τοῦ μεγάλου ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ἱστογραφικοῦ καὶ ἱστορικοῦ συγγράμματος τοῦ Φάλκε. Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν τὰ τρίαεξοθέντα φυλλάδια ταύτης, δὲν δυνάμεθα δὲ ἢ νὰ συγχαρώμεν τὸ κατὰστημα τὸ ἀναλαβὸν τὴν ἐκδοσιν τοιοῦτου πάσης συστάσεως ἀξίου ἔργου καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν δοκιμότητα τῆς μεταφράσεως (ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Πολίτου) καὶ διὰ τὴν τοπογραφικὴν ἐκτέλεσιν καὶ διὰ τὸ ὄρατον ἰδιὰ τῶν εἰκόνων· νὰ ἐνθαρρύνωμεν δὲ αὐτὸ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει, ἣν ἀνέλαβε, πρὸδρομὸν βεβαίως καὶ ἄλλων πολλῶν μελλουσῶν ἐπίσης ἐπιτυχῶν τοιοῦτων, ἃς ἀναμένωμεν παρὰ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς φιλοκαλίας του.

Ἐδημοσιεύθη τὸ α' τεῦχος τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Σωκράτους Τριβανοπούλου ἐκδόμενης ΓΕΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, περιλαμβάνον τὸ Προοίμιον καὶ τὴν Ἱστορίαν τῶν Σιῶν.

Ὁ σὺλλογος Βέρον ὀνοματούμενος χρησιμώτατον ἔργον ἀνέλαβε διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐν μικραῖς εὐδαίμοις βιβλιαρίσις ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ἧς σκοπὸς εἶνε ἡ ἐν εὐλόγητῳ γλώσσει καὶ δι' εὐνοήτου μεθόδου μετὰ δόσεως ὀφελίμων γνώσεων εἰς τὸν λαόν. Ταύτης ἔχομεν ἤδη πρὸ ἡμῶν τὸ α' τευχίδιον τιμώμενον λεπτῶν 30, περιλαμβάνον δὲ Συνοπτικὴν προεισαγωγὴν εἰς τὴν ἀθρησολογίαν καὶ γεγραμμένον ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Τυπαλδοῦ Κοζάκη, ἐπιτίμου προέδρου τοῦ συλλόγου, ἱσχυρότατος ἄπορον πῶς μεταξὺ τῶν τόσων αὐτοῦ ποικίλων καὶ σοβαρωτέρων ἀσχαλιῶν καὶ ὥρας τινὰς σχολῆς ὅπως συντελῆ καὶ εἰς τοιοῦτων ἔργων τὴν ἐπιτυχίαν καὶ εὐδωσίαν.

ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασίου Ρουσοπούλου ἐξεδόθη ΕΠΙΣΤΟΛΑΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚῆν ἢ Α', ἀπευθυνομένη τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ, εὐχαριστήριος περὶ εἰκόνος Ἀντιγόνης κατὰ ὀρχαῖον ὕστερον μετὰ ἀπεικονίσματος.

Ἐξεδόθησαν καὶ αὖτις εἰς τέσσαρας τόμους τὰ ἔργα τοῦ μακαρίτου Σπουδίστου Βασιλειάδου, τὰ ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ περιληπτικοῦ ὀνόματος Ἀττικαὶ Νίκες ποιητικῆς ὀνομασθέντα, δραματικά, ἐπικά, λυρικά, πεζά, κλπ., ἐπιμελεῖα τοῦ φιλοῦντος τὴν μνήμην του κ. Φ. Παρασκευαίου, ἐπιτυχημένα διὰ τῆς εἰκόνης τοῦ ποιητοῦ καὶ διὰ τοῦ λόγου, ἐν ὃ κ. Παρασκευαῖος ἐξεφώνησεν ἐπὶ τοῦ τάφου του.

Ἐδημοσιεύθησαν τὰ α' καὶ β' φυλλάδια τῆς προαγγελθείσης νέας ἐκδόσεως τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθους τοῦ κ. Παπαρηγοπούλου ὑπὸ τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

+++++

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Σκουπιδιάρη. Ἐάν ἔγχετε τοιαύτην ὄλην ἀλλὰ συντομωτέραν εὐχαρίστως.— *Carmen*. Ἴσως ἐν μέρος δημοσιευθῆ εἰς τὸ προσεγές. Στείλατε καὶ ἄλλο, εἰ δυνατόν ὅμως ἐπὶ ἐνὸς θέματος.

!! ΥΠΟΚΑΜΙΣΙΑ !!

Ἅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐνδύονται μετ' ἀμέμπτου φιλοκαλίας δύναται εὐκολοτάτα νὰ προμηθεύονται ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΙΑ ἀποστέλλοντες τὰ μέτρα πρὸς τὸ ἐν Παρίσισις γνωστὸν καὶ σημαντικὸν κατὰστημα M. Bailly, P. Sevestre καὶ A. Crebier chemisiers, Galerie d'Orléans 21-23.

Εἰς τὸ ΚΑΦΕ ΡΕΣΤΟΡΑΝ τῆς Εὐρώπης

ΑΦΙΚΟΝΤΟ ΦΡΕΣΚΟΤΑΤΑ

ΣΤΡΕΪΔΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

+ Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Παρῆ +